

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАНА

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича

Виходить у Львові що дня крім неділя і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» від ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гансмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні довесени по 3¹/₂ с. від стрічки.

З руских осель в Парані.

(Курітібська газета польська про „sprawę rusińską w Paranie“). — Чия правда? — І в Парані в податки! — Фальшиві банкноти. — Голій розбою не боїть ся. — Рускі Робінзони. — Будова залізничі до руского Ріо Клярро. — Мала проба управови пишениці. — Тяжкі часи в Парані).

З нагоди акції галицьких Русинів в ціли ввелая друкарні, святичників і учителів до руских осель в Парані, заговорила курітібська газета польська про справу руску в Парані, — поміщаючи в 2. числі (з 11. січня с. р.) вступну статю п. з.: „sprawa rusińska w Paranie“. — Статя та починає ся так: «Знаємо аж надто добре, що титул той *вчудув всім Поляків в Парані* замешкалик, котрі про якусь справу — руску — доси не чули. А однак ся справа існує, є живою і біжучою. Пригляньмо-ж ся її близше. — Дальше автор оповідає — за львівськими дзєвниками — („Русланом“, „Дѣл-ом“ і „Gaz. Narod.“) про акцію підняту в Галичині в ціли купна рускої друкарні до Парани, про відчит Василянна брата Горошук в тій справі, про відомий лист Василянна (з америк. „Свободи“, о страшних переслїдуванях рускої віри в Парані, про намірений виїзд кількох інтелегентних святичских Русинів з друкарнею, як такою святичского святичника і кількох оо. Василян, і т. д. Заявляє, що нічо не має проти основаня там рускої часописи, але закидає, що ціла тая акція «дише неприязнею для Поляків», вже тепер, і проте — каже — «кождий признаєть, що маємо право непокоїти ся, що буде потім».

Каже, що Русини неслухно приписують Полякам вину звисних розпоряджень римської Пропаганди fidei, (котрої душею і головою є кардинал Ледоховский — Поляк) та що Америка полуднева не підлягає тій конгрегації (?) і т. п. (Користаючи з якоїсь очевидної ошибки друкарської чи репортерської про 20 мільонів мішків герви, підвиснає „Gazeta Polska“ ту цифру ще на 30 міль і сьміє ся в сей спосіб з брата Горошука і его Русинів паранських).

Обширну свою статю кінчить автор так:

«Бачимо отже, читателі, що справа руска паранська існує, — доси лише в Европі, але небавом стане ся місцевою. Жилисьмо доси в згоді, не знали ми національного спору; одних і других не розкіш вигнала з рідної ниви. Перебігли ми моря і стрітали ся в джких пуцах відвічних лісів бразилійських, де звук слова побратимця має часто вартість золота. Сонце палить, робота тяжка перлами поту рясно зливає наш чולה, а докола глуш, пуца, — і т. д. «і ворогів досить є, проти котрих належало би сили получити. І от, чуємо вже відгомін борби, яку сюди небачно з Европи намагають заволічи» і т. д.

Дійсно, що кожлий, чи Русин чи Поляк мусить призвати, що чей там на далекій, далекій чужині, серед романьского моря, не повинно бути прецінь борби між обома славянськими народами. Оба народи мусять там боронити ся перед спортугалізованем і взагалі перед крайною анархією пустих, свавільних Португаліо-Бразиліян. Тож наші рускі часописи все накликають від давна до згоди, і час би вже, щоби тамошні Поляки зрозуміли хотий би свій власний інтерес і покинули не етичні, а до того й

невикональні, утопійні забаганки винародовлюваня Русинів. Всякі знаї з часописей подвиги кс. Броніковских, Римарів і т. п., дальше крайнозавзяте недопусканє туди руских святичників, видаванє якихсь розпоряджень, кривдчих руский обряд, промовчуванє істнованя просто Русинів і т. п. (гл. нпр. львівський „Przegląd“ № 99. з 1895 р., „Przegląd Wszelch polski“ № 23. з 1897 р., „Душпастьєрь“ ч. 18. з 1897 р., „Руслан“ ч. 157. з 1900 р. і т. д.) повинно вже раз зложити ся зовсім до архіву, яко оруже шкідливе для обох народів; оно веде лиш до незгоди і виправді причиняє ся трохи до ослабленя Русинів, але таке ослабленє може вийти лиш на користь Португалів, бо прецінь там про спольонізованє Русинів і мови не може бути. — Нехай отже тамошні Поляки щиро поквнуть свою давну методу, і ушанують права Русинів до свого самостійного житя, то не буде там тої незгоди і сварії. Вийде се на добро обом народам. Русини не гадають прецінь нікого винародовлювати, але і себе не дадуть винародовити нікому. — «Не чужого ми бажаєм...» сьпіває наша пісня.

Число Русинів в Ріо Клярро подає згадана газета на 550 родин, каже, що є там 550 руских родин, а 650 польських, т. є. разом 6.000 душ. — Австрійський консуль Поль подав був в р. 1899, що Русинів в Ріо Клярро є понад 5.000 душ, а від того часу — як ми чули — стягались туди Русини з иньших осель, а також, як виказували пізнійші справозданя консулярні, по трохи приїжджали своїки з старого краю і осїдали побіч давнійших поселенців. — Василянн бр. Горошук подав був сего року число ріоклярских Русинів на 8.000 душ. Чия правда? Годі нам знати. Нехай скажуть нам самі наші Ріоклярці. Русини займили великою громадою, компактно, північне Ріо Клярро. Число поселенців в Прудентополє подає та газета на 12.000 осіб, а з того відчисляє на Поляків 2.500—3.000 осіб, так що Русинів було би там около 9.000 душ. О. Кизима знов подає, що там є 12.000 Русинів а около 200 Мазурів і 1.800 латинників із східної Галичини, котрі говорять лиш по руски. Цифру всіх Русинів в Парані подає та газета на 15—16.000 осіб, а що найбільше на 18.000. Проф. др. Семірадзкий подає число Русинів на 25.000, а о. Кизима на 30—40.000 душ. Чи може ту роблять ріжницю яку Русини з сусідних станів, не знаємо. Чия правда, також не знаємо.

Утікав наш мужик перед податками, а они его і там за морем найшли, так як та біда з Франкової «Вандрівки Русина з бідою», що чванилась, що і за Збручем має рідну сестру. Нема там в Парані податку ґрунтового, але за то стягають тепер податки від мір, ваг і возів (від кожного колеса!). Хто не заплатить того податку до кінця місяця лютого, тому грозить гривна 30 мільрейсів від кожної неоплаченої штуки. Хоть, здаєсь, наші люди там сьміють ся з того: Що їм хто зробить; возів не мають (хоба декоратрий!), то і нема від чого платити... Також не дуже дбають, що там тьма фальшивих банкнотів курсує, а знов з другої сторони уряд вильсовує деякі серії часто, так що легко стратити, сли не виміняєсь в час. Наші люди тамошні і того, здає ся, не дуже боять ся, бо нема у них грошей... От, має що бідака їсти, тай «кунтент» з своєї «бриндаї». Коби лиш мав на сіль тай на нафту — тай чим ґрішне тіло вкрити, хотьби на лад Робінзона. А там багато руских Робінзонів...

Француска компанія зачала була будувати велику лінію залізничі з Понта Гросса, що мала йти геть через Ріо Клярро до Порто Уніон і дальше до сусідних держав. Тимчасом не стало грошей, побудовали лиш часть тої лінії від Понта Гросса в напрямі до Ріо Клярро, а то до стациї Фернандес Пінеро, чи до Ребусас. В посліднім році будови платили робітникам лиш трохи на живність, а решту мали ніби потім заплатити. Робітники, то були майже самі Русини і Поляки. Коли в касі зовсім забракло грошей, перервало підприємство дальшу будову. Робітники зажадали виплати залягаючої заплати, а коли не одержали, піднесли протест. Залізничі урядники утікли і сировадили міліцію на робітників. Додати треба, що там поліція і військо складає ся з самих остатних волоцог і «батярів» і нема там гірших розбишак, як власне та «сторожа безпечности»... По тім, здаєсь, виплачували — геть пізнійше — якусь лиш часть криваво заробленої платні, а проче пропало. В Бразилії права нема, є лиш на папери, і кождий мусить сам дбати про себе, щоби не дати скривдити ся. На се є лиш одна рада: сидіти своїми великими громадами і не дати ся нікому кривдити, а звисно, що громада то «великий чоловік!» Коби лиш єдність та організації.

Як пише згадана газета, залізнична компанія заквнула плян повести тепер залізничю аж до Порто Уніон, а розпочала наново будову пляху лиш на маленькій просторони від стациї Ребусас (Rebucas) до Ріо Клярро, не більше як 30 кілометрів. Сам конець тої лінії залізничої має діткнути пятої лінії на Ріо Клярро і на тім компанія переставє будову. Ся пята лінія кольонії Ріо Клярро є як-раз сам центр руского Ріо Клярро, що лежить на північ від польского Ріо Клярро, над річкою Путінґою. На тій лінії стала (1897. р. перед Великднем) перша і головна церква руска в Ріо Клярро (перша на цілій полудневій півкули земській), ту є резиденція о. Никона Роздольского, школа і читальня. Так отже бідні, забиті від світї, рускі Ріоклярці, будуть здаєсь, получені тепер зі святиком (лінією залізничі: руске Ріо Клярро—Понтагросса). Коби лиш се була правда, бо може знов урядники не виплатять платні робітникам і повтїкають, тай залишать дальшу будову.

Як відомо, в Парані садять головню кукурудзу і фасолію тай мандіоку, а тепер і сїють гречку. Житю зводить ся по кількох літах, а пишениця чомусь не удаєсь. (Кажуть, що палуґи видають). Вагалі в тім дикім краю рільництво доперва ставить перші кроки. Люди доперва пробують, що і як управляти. Курітібська газета пише, що якийсь поселенець Когут з Люцеві (певно Русин — пізнати з іриваница) посїяв на пробу півтора літра пишениці і якось уродила ся. Земля на Ріо Клярро може трохи й ліпша від Когутового ґрунту. Нехай би наші Ріоклярці пробували сїяти пишеницю, бодай тільки, щоби мати на Різдро на кутю... Такі то гаразди в Парані... Тепер там дуже тяжко о який-небудь заробок, бо роботи при герві нема, ані при залізничях майже зовсім. Нема кому що продати, бо комунікації доброї нема. Н. пр. якийсь поселенець руский з 6. кольонії на рускім Ріо Клярро — видко завзятий пасічник — нарікає, що напродукував множество меду і воску та не має що з тим робити, бо нема де збути. Питаєсь, чи би не можна як то експортувати. Мід є, але здаєсь хліба до меду не конче, бо сего року був неурожай, то люди жпють певно головню

фасолею (фейжоном) і кукурудзою. Взагалі там наші люди дуже смирно вегетують; до гаразд дуже а дуже їм далеко! Ще і тепер майже половина наших людей вернула би до старого краю, якби лиш мали як і пощо (н. пр. давний ґрунт). Одно лиш, що мають там гарне, то здорове і гарне підсонє.

Іван Г-юк.

Із церковної польської журналістики.

Свого часу ми наклеїли статю «Gazet-i kościeln-oї», де з причини сецесії руских академиків накинено ся на нашу духовну ерархію, а про питомців сказано: «се не люди — се... звїрята! Навівши цілу сю збірку найгідкіших прізвиз та інсинуацій «Gazet-i kościeln-oї», дає їй ось яку відправу «Богословский Вїстник» в ч. III тому I випуску на р. 1902.:

Понеже в рами нашої часописи не входять справи політичні, то ми і лишаєм на сторонї того рода неумістні інсинуації автора наведеної статї, яко би причиною руху нашої молодїжи були «ruble petersburskie»; не можемо однако поминути без отвїта нападів на верховного управителя нашої церковної провінції Високопреосвящ. Митрополита Квр Андрея і настоятелїв духовної семинарії львівської, котрим автор докоряє, що їх найлучшої волї і широго священничому і католицькому духови не отвїчає отвїтна енергія. Ми в правї если уже не домагати ся, то все таки ожидать від духовної часописи більше розсудности взагалї а по крайній мірі більшої приличности і вздержанности в критичї католицької ерархїї духовної. Чейже вираженє modestia clericalis не повинно оставити ся в католицькій церкві пустою фразою. А «Gazet-i kościeln-iї» добре звісно достоїнство епископа в катол. церкві, як видим із єї статї, приведеної нами в послїднім нашім випуску (1901. р. стр. 347). І певно, если би в рускій духовній часописи або журналі появило ся таке же саме критичне вираженє о котрім нибудь із латинських ерархів, «G. K.» не одобрила би сего.

Не знаєм, якої енергїї жадає «G. K.», но можемо єї увїрити на підставі конкретних і неоспоримих фактів, що труди нашого Архипастиря повинні бути образом істинної печальности о моральне і матерьяльне добро вірениого єму стада, а вся єго дотеперїшна діяльність «є лиш наглядним доказом того. Так само не настоятелї духовної семинарії винні послїдним подїям семинарицким а винні ті чинники, котрих «G. K.» знає дуже добре, кто они, а лиш їх назвати не хоче. І на яких же фактах опирає «G. K.» своє обжалованє? Ми не можемо собі пояснити інакше сих інсинуацій «G. K.», як лиш чисто політичною тенденцією, проявляющею ся так виразно в твердженю, якоби евентуальне оспованє руского університета у Львові могло стати ся шкідливим для церкви католицької і держави. Впрочім, що пером автора не руководила в данім случаю одна лиш печальність о розвитку і успїх католицизма, мали ми случайність переконати ся уже давнїше, а іменно єще в р. 1896, коли то в «Gazet-i kościeln-iї» (ч. 32. з 13. серпня, стор. 277.) було безцеремонно і без застереженя сказано, що «nigdy nie zgodz się na to, by obrządek grecki na równi z obrządkiem łacińskim zabezpieczał zbawienie wieczne» (?). Ex ungue leonem...

Не бесінтересно для нашого духовенства — пише дальше Бог. Вїстник — буде при тїй случайности познакомити ся з поглядами другого польского духовного органа на наші церковні справи. В тарнівській часописи «Dwutygodnik katechetyczny i duszpasterski» число 49 з 20. надолїста 1901. р. находим іменно такий дивоглядний уступ: «Небезпеченство з стороны православия было всегда грізнішим для Галичини, особенно для Русинів і для Мазурів серед них осівших, ніж з стороны протестантизма... тепер однако стає ся оно актуальним... Невинність польска і обряд латинський забивають вправдї наш нарід перед схизмою лучше як обряд руский, но... кількож то Мазурів живе меж Русинами і учаєє до руских церквей! Чиж тим не грозить небезпеченство схизми? А чи вільно нам і на то девити ся внодушно, як

zmoga schizmy czyha na naszych braci — Rusinów? Учати отже насильно треба о тім, що ріжнить католиків від схизми, а учати постоянно, аж настане сильне і свїдоме переконанє релїгійне і привязанє до своєї віри. Крім того вспираймо з всіх сил акцію, начату через Архiepiscopів львівських, в направленю будованя костелів для наших Мазурів на Руси і заохочймо молодїж гімназїальну, щоби для любви Бога і Вітчизни горнула ся численнїше до стану духовного, бо кождий новий священник католицький то нова «placówka» против схизми і змосковщєня»...

Приведений сей уступ подає дуже вдячний матерьял для широкої і всесторонної полеміки, із котрої автор статї не міг би вийти побідносно. Ми справим ся однако з ним коротко, так як ві час, ні місце не позволяє нам занускати ся в того рода поєдинки. Пчт. автор веде іменно війну з вітраками, видячи ворога, котрого у нас зовсім нема. Нехай нам буде вільно спитати ся єго, де він видить у нас небезпеченство схизми, грозячої поглотити Русинів? Сумніваєм ся, щоби він сам сему вірив, бо кивнувши сею фразою, не доказав основности єї ні одним конкретним фактом, як не доказали сего до сих пор і иньші органи польской преси, воювавши тим оружем в політичних цілях против руского народа. На сторожи унії і тісної звязи з католицькою церквою стоять впрочім авторитетнїші чинники як редакция тарнівської газетки, — іменно Впреосвящ. Епископат руский, руске духовенство і руский нарід сам, видержавший в протягу многих столїтїй резличного рода напори.

Державна рада.

„Weaner Hetz“.

Поставлена на порядок дневний засїданя з пятниці «вїденська геца» задля інтерпеляції д-ра Люєгера і відповїди на неї президента міністрів д-ра Кербера — не завела надїй публіки, яка битком наглотила галерїї. Палата послів замїнила ся на торговцю язвкатих перекупок. Не щадили собі прїзвизки, ані компліментів, а кілька разів мало що не прийшло до бїйки. Була се велика баталїя межі антисемїтами з одної сторони, а лібералами і соціалїстами з другої. Остаточнo Люєгерови не повів ся повний доказ на те, що Любмаєр видурив почесне горожанство міста Відня, ані не міг очивидно доказати, в який спосіб ліберали уживають грошей з оголошеної складки на виборчий фонд. Супроти фактів перекупства і терору лібералів, они піднесли ріжні надужитя з виборчої акції антисемїтів, яким се лекше приходить, бо в їх руках є цілий магістратський апарат.

Після такого «вчєрпаня дискусії» приступлено з дневного порядку до справи будови боснацких залїзниць. По короткїм рефератї бар. Кїбека, заняв голос соціалїст пос. Еленбоген і обговорюючи широко справу, доказував, що боснацкі залїзницї лежать виключно в інтересї Угорщини, яких доменою є Босна. Бєсїдник домагає ся рішучо відрочєня єєї справи.

На сїм перервано розправу, заповїдаючи слїдующє на суботу.

Коли тамто засїданє змарїовано зовсім на непотрібних спорах, то і в суботу виринула несподївано справа, — яка забрала спору часу — іменно:

Забурєня в Триєстї.

По відчитаню внесєнь та інтерпеляцій пос. Мацорана звернув ся до президента міністрів в справі вчєрашних подїїв в Триєстї. Хотїй президент міністрів дав вчєра бєсїдникови успокоюче запевненє, поподудни прийшло до кровавої стрїчи. Бєсїдник жадає, щоби правительството дало запевненє, що такі виступи бїльше не повторять ся, та щоби заопїкувало ся вдовами та цротами.

Др. Кербер заявляє, що вчєра робїтники згодили ся на мировий суд, тож була надїя, що страйк перейде супокїйно. Але товпа зїбрала ся на Пяца Грєнда і обкидала камїнями вїсько так, що поручник упав ранений. Тодї підпоручник, по мысли інструкції, казав дати огня. Упало 5 осіб. Також на иньшїм місци заатакованє вї-

ско дало сальву, наслїдком чого 2 особи упали трупом, а кільканацять є ранних, з яких двї особи вже померли. Президент міністрів дуже жалує, що дїйшло до того, але винні сему бїльше агїтатори, чим самї робїтники, які певно згодили би ся на мировий суд. Вїсько було заатакованє, тож мусїло ужити оружя, як приписує вїсковий закон. Супротив нападу товпи єє є зрозумїле і оправданє. (Протести Італїїцїв). Не можна допустити, щоби улиця диктувала услїва злагоди між робїтниками а працьодавцями. Льюїд вповнї уагляднїв жаданє робїтників. Одиноке жаданє відкинув, якого сповненє стояло з безпечностию кораблїв. Власти сповнили своє завданє посередничого уряду і сповняють єго мимо забурєнь. Однак спокїй мусить бути привернений.

Відтак палата перейшла з дневного порядку до дальшої дискусії над

боснацкими залїзницями.

Пос. Перїч, Хорват промовляє за будовою залїзниць, а відтак пос. Борчїч і міністер залїзниць Вітек. На жаданє кількох послів обчислено присутних в палатї. Стверджєво присутність понад сто послів. Відеур. Кайзер повїдомив, що як-раз вплинули два наглї внесєня пп. Басєві-ого і Пенєрсторфера в справі

ексцєсів в Триєстї.

Отже перервано дискусію над боснацкими залїзницями і пос. Басєві став підпирати наглїсть своєго внесєня. Пос. Пенєрсторфер, підцїраючи своє внесєнє, обявив, що др. Еленбоген, який поїхав до Триєсту, донїс телеграфїчно звїдтам, що вїсько спровокувало робїтників наглим вимаршом з двох сторін. Заким вільно ужити вїзванє до супокою, а в кождїм разї наперед треба пробувати розїгнати товпу багнетами. Стрїляно без ціля і ладу. Жертвою упали невинні люди, чого найліпшим доказом, що одного почтового урядника куля влучила при столї в бюрї і убила на місци. Вправдї можна надїятися, що мировий суд доведе до вислїду і в понедїлок робїтники вернуть до працї, але правительството повинно приняти ся за способи успокоюня населєня. Тимчасом дїє ся зовсім противно, непокоїть ся населєнє. Коли з причини вчєрашних подїїв в деяких домах вивїшено чорні фани, поліция вдерла ся до домів і примусила мешканцїв здоймити фани. Се викликало велике збурєнє. Правительството повинно потягнути до відвїчальности не лише поліцию, але і вїскових, котрі казали стрїляти. Домагає ся: 1) зарядженя докладного слїдства, 2) потягненя до відвїчальности винних, 3) найскоршого предложеня палатї вислїдів слїдства.

Президент міністрів др. Кербер заявляє у відповїди, що виступленє вїска було, на жаль конечно, супроти грізного поведєня товпи. Бєсїдник пераз вже дав докази, що не є прихильником тушованя справ і тепер перевєде слїдство скоро і з сумлїнною докладностию. Держава мусить всьо вчинити, щоби привернути супокїй і сего жадає правительството не може занєхати.

Пос. Фрєслї критикувє остро виводи президента міністрів.

Пос. Мацорана виводить, що сї подїї були правдивим нещастєм для Триєсту. Місто вже визначило 10 тисяч корон для вдїв і сирїт по нещасних жертвах і понєсе кошти похоронїв. Бєсїдник ставить додаткове внесєнє, щоби правительството заопїкувало ся вдовами і сиротами.

Відтак замкнено дискусію. Генеральний бєсїдник пос. Штайн атакує дуже сильно правительството і жадає утворєня окремого робїтничого міністерства. Після гадки бєсїдника правительството і намісник повинні засїсти на ланї обжалованих.

Наглє внесєнє Пенєрсторфера і додаткове Мацорана приймто одностєсно. Слїдующє засїданє вї вторник.

НОВИНКИ.

— Календар. Вї вторник: гр.-кат. Агафїї муч.; рим.-кат. Констанції. — В сєреду: гр.-кат. Вукола, Юлїяна; рим.-кат. Конрада.

— Преєсьє. Епископ Константин Чєхович жертвував будовляний матерьял на новий дїм для бурєй ім. Володомїра Великого, удержуваної Товариством «Шкїльна Помїч» в Самборї.

— **3 Товариства ім. Котляревського** у Львові. Засідане Виділу відбуде ся у вівторок дня 18. с. м. о 7½ год. вечером в льокалі тов. «Руска Бесіда».

Виділ звертає ся з прозьбою до всіх Впов. Добродіїв, що їм вислано пушки на збиране добровільних датків на будову театру, аби зволили розпечатати пушки і виняті ленти вислати на адресу Товариства ім. Котляревського (Львв, Ринок ч. 10, П. пов.), а пушки запечатати власною печаткою.

— **3 тов. «Просьвіта»**. Sprawozdane з діяльності Головного Виділу «Просьвіти» за місяць грудень 1901: — Головний Виділ відбув в тім місяці чотири засідання і полагодив отсі справи: 1) Рішив вислати на просьвітне віче в Бібрці, котре відбуло ся дня 16. т. м., п. Короля і п. Горбая з скіюптіконом. — 2) Філії «Просьвіти» в Бережанах ухвалив 50 К запомоги на закупно нарядів господарських до розльосованя між учасників загальних зборів тої філії, що відбули ся дня 15. січня 1902, як також рішено вислати там яко делегата п. Короля. — 3) Принято до відомости справоздане філії в Підгайцях за роки 1900. і 1901., і справоздане філії в Самборі. — 4) Прошеня Читальні «Просьвіти» о позички в цілі розширення промислово-господарської діяльності: Книгиничі пов. Рогатин о 800 К, Вовчанець пов. Станиславів о 600 К, Вишатичі пов. Перемишль о 1.500 К і Журів пов. Рогатин о 1.200 К предложено Виділові кравцовому до прихильного узглядненя. Постановлено скликати загальні збори Товариства «Просьвіта» на день 8. мая 1902. — 6) Принято з подякою до відомости, що Вп. пані Юлія Врецьонова, вдова по бл. п. Григорию Врецьоні, призначила на фонд заповоговий імені Григорія Врецьони і свого 6000 К. — 7) Ухвалено відступити 137 дублетів з бібліотеки бл. п. Григорія Врецьони Рускому Товариству педагогічному у Львові. — 8) Внесено до сойму подане о уділене субвенції на видавництво книжок і на двох вандрівних учителів господарства. — 9) Принято до відомости, що кравчий виділ позволив Читальні «Просьвіти» в Трушівцях, повіту добромільського, на філіяльну продаж соли. — 10) Принято 243 нових членів, а 1.000 від початку 1901. року.

— **3 товариства для розвою рускої штуки** у Львові. Треті звичайні загальні збори товариства для розвою рускої штуки відбудуть ся у Львові дня 1. марця с. р. о 6. год. вечером в льокалі Товариства (Ринок ч. 34). На порядку деннім: 1) Sprawozdane Ради надаючої в діяльності Товариства за рік адмін. 1901. 2) Sprawozdane Комісії ревізійної. 3) Доповняючий вибір членів Ради надаючої на місце вильосованих. 4) Інтерпеляції і внесеня членів.

— **Поминальне богослуженне за упокій душі бл. п. о. Алексея Теронського** відбуде ся в вівторок дня 18. с. м. в Успенській церкві у Львові, на котре запрошає Родина всіх знайомих і почитателів покійного.

— **Дяківська лотерія**. Протокол із засідання Комітету дяківської лотерії дня 6. лютого 1902: Присутні були: председатель і 8 членів Комітету.

1) Результат фінансовий по день 5. лютого 1902 включно виказує:

А) В доходах	34.961-05 К
На те складали ся добровільні дари датки на фанти, гроші за льоси і за продаж фантів, котрі впливали: до рук председателя о. Таячкєвича в сумі	2.841-00
До рук дир. В. Нагірного	29.096-83
До рук о. Яцковського	3.623-21
Б) В розходах	17.782-61 К
З чого видано:	
друк льосів	1.750-00
фанти	13.282-55
портортні	231-96
видатки канцелярийні	278-06
подорожи	1.560-00
видатки льосованя і вистави	680-04
Чистий зиск по день 5. лютого 1902 (включно)	17.178-43 К.

Гроші ті уміщені в книжочках щадничих Народної Торговлі, Дністра і в цінних паперах.

Ся сума зиску збільшить ся по дочисленю процентів імовірно о суму до 1000 К, і о суму, яку визнає ся ще з розпродажи образів, котрі представляють вартість до 4000 К, і можливих жертв.

2) Яко норму для розділеня зиску межі дяківські Товариства прийнято відповідно до присланих сум з розпроданих в поодиноких диєцезях льосів: для Товариства дяківського перемиської диєцезії 45%, львівської 42%, станиславської 13%.

Датки спеціальні і датки від дяків станиславської диєцезії на образ Воскресеня Лазаря, уміщені в катедрі станиславській, дістають ся Товариству дяківському станиславської диєцезії.

3) Застережено, що суми, котрі дістануть

ся дяківським Товариствам з розділу зиску, мають іти виключно на залізний фонд, котрий не сьміє бути порушений, для утраленя самопомочи, на засадах, які пізнійше означать ся.

4) Закнєне рахунків, розділ зиску і тим самим закінчене ажції Комітету лотерийного означено невідложно по конець марця сего року.

5) До комісії контрольної при замкненю рахунків вибрано о. сов. А. Стефановича і п. надрадника Ат. Заячківського.

6) Ухвалено скору, енергічну акцію для розпродажи образів.

7) Образи, котрі остануть ся нерозпродані, будуть розділені межі дяківські Товариства з тим призначенем, що визнаєні з них гроші мають служити для розділеня межі дуже убогих і нещастем діткнених дяків.

Від Комітету дяківської лотерії:

о. Д. Таячкєвич, председатель Комітету.

— **Сумні часи**. З Станиславова пишуть нам: За панованя кацапської кліки в Станиславові ми ту вже неодно бачили та чули, але що дїє ся тепер по відході Впреосьв. Митрополита до Львова, то годі промовчати, а хоч серце болить, писати треба. Десь по других катедрях, як прийде неділя або сьвято, то ціла капітула є в церкві. В нас сталні крилошанські заедно сьвятять пустками, відай тому, щоби парохіянам виложити яснійше та практичнійше заповіді церковні. Хоч при нашій катедрі крім катехитів є 10 сьвященників, то ми здавна призначені до сего, що навіть в найбільші сьвята на ранішнім богослуженю один і той сам сотрудник і править і сповідає і мирує, але сего, що ту від якогось часу заведено, годі зрозуміти, хоч би чоловік був як терпеливий та виrozumий. Позаяк нашій капітулі не хоче ся приходити на ранішнє богослуженне — хоч доходи з парохіяльних ґрунтів забирає — бо занята до пізної ночі в московськєм «клубі», то придумала таке, що катедральні сотрудники мають правити по дві(!) Служби Божі, одну за себе а другу за капітулу... Тай така перша Служба Божа, ніби кінчить ся, ніби ні, бо чаша зі всім лишає ся на престолі! Як би хто перевернув, то би також не було нічо дивного. По якімсь часі беруть чашу до закриття, та роблять щось такого, на що годі дивити ся. Питаємо ся проте перед всім «Галичанина» яко найвишу інстанцію у тутешній капітулі, чи се по «восточному», щоби один правив аж дві(!) Служби Божі лиш тому, що другому хоче ся за той час спати? У нас парікає ся часто на «ізоверкованіє» обрїда, а хто се робить як не попихачі «Галичаніна»? Таке то в нас дїє ся: Будувати москву на Руси, робити сьвітлі інтереси на брацкій бурсї, визнакувати власть для своєї кишені, виставляти кацапські лапи на владичий престол, то є кому, але прийти в час до церкви не хоче ся. Гарні се кандидати на престол владичий! Добре, що тепер крилошанські сталні задля браку місця в церкві суть аж за іконостасом, та не видко, як котрий з достойників прийде на богослуженне аж... по богослуженю.

Станиславські парохіяне.

— **3 Дрогобича**. Дня 22. с. м. (в суботу) о 8. год. вечером уряджуєть дрогобичкі Русини *вечерницї з танцями* в сали «Сокола». На сі вечерницї запрошає ся всіх, а хто бигне одержав запрошеня, най се оголошенє стане єму за запрошенє.

— **Військова бранка в округі ц. і в. команди Х. корпусу в Перемишлі** відбуде ся сего року в отсіх речинцях: Журавно 3, 4. і 5. марця. — Жидачів 6. і 7. марця. — Миколаїв 8, 10, і 11. марця. — Калуш 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20. і 21. марця. — Стрий 22, 24. і 26. марця і 2, 3. і 4. цвітня. — Сколе 5, 8, 9. і 10. цвітня. — Болехів 11, 12, 14. і 15. цвітня. — Долина 16, 17, 18. і 19. цвітня. — Рожнітів 21, 22. і 23. цвітня. — Бжозів 3, 4, 5, 6, 7, 8. і 10. марця. — Динів 12, 13, 14. і 15. марця. — Кривча 17, 18. і 19. марця. — Перемишль 21, 22, 24. і 26. марця і 2, 3, 4. і 5. цвітня. — Доброміль 9, 10, 11. і 12. цвітня. — Бирча 14, 15, 16. і 17. цвітня. — Стрижів 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10. і 11. марця. — Рясів 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22. і 24. марця і 2, 3, 4. і 5. цвітня. — Дембиця 8, 9. і 10. цвітня. — Ропчиці 11, 12, 14, 15. і 16. цвітня. — Соколів 13, 14. і 15. марця. — Кольбушова 17, 18, 19, 20, 21. і 22. марця. — Мелець 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11. і 12. цвітня. — Тарнобжег 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22. і 23. цвітня. — Лютовиска 3. і 4. марця. — Устрики долишні 6, 7. і 8. марця. — Балигород 10, 11. і 12. марця. — Лїско 13, 14, 15. і 17. марця. — Сянок 18, 19, 20, 21, 22. і 24. марця і 2, 3, 4. і 5. цвітня. — Рїманів 8, 9, 10. і 11. цвітня. — Коросно 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21. і 22. цвітня. — Дрогобич 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17. і 18. марця. — Самбір 19, 20, 21, 22, 24. і 26. марця і 2, 3. і 4. цвітня. — Старий Самбір 5, 8, 9, 10, 11. і 12. цвітня. — Турка 14, 15, 16, 17, 18, 19. і 21. цвітня. — Рава 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14. і 15. марця. — Янів 17, 18. і 19. марця. — Городок 21. і 22. марця і 2, 3, 4. і 5. цвітня. — Судова Вишня 8, 9, 10. і 11. цвітня. — Мостиска 12, 14, 15, 16, 17. і 18. цвітня. — Комарно 2, 3, 4. і 5. цвітня. — Рудків 8, 9, 10. і 11. цвітня. — Яворів 12, 14, 15,

16. і 17. цвітня. — Краковець 19, 21. і 22. цвітня. — Ніско 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10. і 11. марця. — Переворск 12, 13, 14, 15. і 17. марця. — Лежайск 18, 19, 20, 21, 22. і 24. марця. — Ланьцут 2, 3, 4, 5, 8, і 9. цвітня. — Цішанів 11, 12, 14. і 15. цвітня. — Любачів 17, 18, 19, 21. і 22. цвітня. — Ярослав 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12. і 14. цвітня. — Сїява 15, 16, 17, 18. і 19. цвітня.

— **Загальний страйк в Триєсті**. Послїдні чотирі дні в Триєсті записали ся кровавими буквами в історії сего міста. Лихо вийшло зі страйку палачів австрійського Льойду, які домагали ся зменшеня годин денної праці. До них пристали всі инші робітники в Триєсті і ситуація спершу маловажна приняла характер революції. У всіх заведенях і фабриках роботи застановлено, торговлі замкнено, пошти, трамваї не їздять, рух товарів на залізницях здержано, бо служба застрайкувала. Місто в протягу четверга і п'ятниці прибрало вид парискої революції. Несчислені товпи робітників залягли в п'ятицию улиці і своїм поведєнем довели до кровавої стрічі з війском. Коли компанію війська привитано градом каміня і зранено одного з офіцирів, військо дало огня і пять осіб без життя повалило ся на землю. Ранених було безліч. На домах появили ся жалібні хоругви, а робітники прийняли се яко ознаку симпатії і тим різкійше поводити ся з властями. Мимо згоди надзираючої ради Льойда на 8-годинну денну працю, робітники страйкували дальше і волочили ся улицями міста. Війско сировоковане в суботу вечером ужило знова оружя і убило 8 осіб, а около 25 осіб зранило. Того самого дня президент міністрів др. Кербер по кабинетовій нараді і за дозволом монарха зарядив виїмковий стан і безпроволочний суд в Триєсті і в околиці. Оголошенє сих заряджень утихомирило товпи і нині розпочала ся праця у всіх фабриках і варстатах.

В часі розрухів убито загалом кільканацять осіб, деяких досягли кулі в їх бюрох, ранених є значне число, а 95 осіб увязнено до неділі вечером. Між иньшими убитими є агент поліційний, якого застрілив якийсь робітник.

— **На фонд анадемічної молодіжи** зложили в нашій Редакції: шляхоцка громада в Кульчицях шляхоцких 20 К, а єї начальник п. Гриньо Кульчицкий Жигайло 1 К — з допискою «Дрібна шляхта дає дрібний але щирий даток для шляхотних борців».

Попередні датки зібрані нашою Редакцією передало дня 13. с. м. Комітетови в «Днієстрі».

Наука, штука, література.

— **Відбитки з фейдєтонів** нашої часописи в 1901. році вийшли отсі: 1) *Осип Маковей*: «Наші знакомі», накладом А. Хойнацкого. 2) *Богдан Лєпкий*: «Щаслива година», накладом А. Хойнацкого. 3) *Лєв Лопатинський*: «Перед і за кулісами», накладом А. Хойнацкого. 4) *Володимир Левичий*: «Львівська духовна семинарія в літах 1897—1901», накладом А. Хойнацкого. 5) *Наталє Вахляник*: «Оповіданя і гуморески», накладом Льва Лопатинського. 6) *Олександр Кониский*: «Молодий вік Максима Одиця», накладом Видавничої Спільки. 7) *Богдан Лєпкий*: «Стрічки», накладом А. Хойнацкого. 8) *Бернштерне Берисон*: «Laboremus», в перекладі і накладом Льва Лопатинського.

Крім того вийшли окремими відбитками наукові розвідки: 9) *д-ра Кирила Студинського*: «Котляревський і Артемовський», накладом А. Хойнацкого. 10) *Наталє Вахляника*: «Причинки до історії рускої справи в Галичині в літах 1848—1870», накладом А. Хойнацкого. 11) *д-ра Фр. Паульєна*: «Партийна політика і мораль» в перекладі і накладом д-ра Івана Купача. 12) *Богдана Барвіньського*: «Звід галицького князя Данила з угорським королем Белею IV в Прешбурзі 1250. р.», накладом автора.

Гумористичний кутяк, який виключно виходив зпід пера п. Льва Лопатинського, зібрано в окремі дві відбитки, з яких одна появила ся п. з. 13) «Перли», накладом А. Хойнацкого, а друга п. з. 14) «Хмаря-чари» вийде на днях.

Телеграми.

Будапешт, 17. лютого. Цїсар вїїхав нині до Відня.

Відень, 17. лютого. Намісник гр. Пішїньский приїхав ту зі Львова.

Відень, 17. лютого. Polit. Corresp. доносить, що до обсади папської нунциатури у Відні по Талїянім прийде аж по Великодних сьвятах.

Париж, 17. лютого. Echo de Paris доносить, що в Царгороді викрито заговор на особу султана. Арештовано єго двох адїютантів.

Барцельона, 17. лютого. Страйкуючі робітники металургїчних заведєнь заатакували вчера фабрику і звели кроваву борбу з поліцією.

Тифліс (Кавказ), 17. лютого. В місцевості Шемаша погубо перед трема днями підчас зе-

млетрасеня звиш 200 осіб, ціле місто лежить в звалищах.

Петербург, 17. лютого. Стан здоровля Льва гр. Толстого погіршив ся.

Преторія, 17. лютого. Дня 20. січня відділ Бурів напав на кінних стрільців англійських і побідив; в борбі полягло 12 Англійців а 48 є ранених.

Відень, 15. лютого. Wiener Ztg. оголосила середні школи, що одержали право публичности, а межі иншими польську гімназію в Тішині на рік 1901/2.

Берлін, 15. лютого. Кн. Генрих пруский вїхав нині на пароході «Кронпрінц Вільгельм» до Нового Йорку.

— На книжочку вкладкову Товариства взаїмн. кредиту «Дністер» ч. 1800. на фонд академічної молодіжи вилинули дня 8. лютого 1902 дальші жертви: о. Г. Гладилевич Хирів складку 8 К (від себе за лютій 5 К, від Івана Мозоли за лютій 3 К); М. Мойсеович нотар Залівці за січень і лютій 20 К, В. Тиховский Тарнів 4 К, С. Воробель Краків складку 6 К (від себе 4 К, п. Когоров-

ского 2 К. окремо 50 с. на статут «Просьвіти»). Дирекція Товариства вз. кред. «Віра» в Перемишлі 100 К, К. Рогожинський Бучач дрібні складки 2 К, о. А. Чемеринський Будзанів жертву зложеною за відрашу помин. богослуженя урядниками судовими в Будзанові за душу товариша бл. п. Максиміліяна Копистинського секретаря судового 10 К, І. Байка Золочів Підвійце 5 К в допискою: «Честь і слава Вам, борцям за Україну». «Не дадуть святая псом, не пометайте бисер наших пред свинїями, да не пойдут их ногами своїми»; др. З. Левицкий лікар в Коломиї 10 К, Гусятинський Уряд деканальний в Яблонові на потреби богословів гусятинського деканату 28 К (від братства церковного в Чабарівці 20 К, від о. К. Соневицкого в Гадинківцях 4 К, о. Д. Бахталовского в Яблонові 4 К); о. К. Панасінський Кульнарків 10 К, о. Г. Моравский Криве ad Гульче 3 К, о. С. Петрусевич Холоїв складку 7 К 08 с. (від себе за лютій 2 К, з ака фисту на Новий рік 5 К 08 с.); В. Шепарович Балагород 4 К, о. П. Кордуба сотр. в Рожнітові складку 7 К (від себе за лютій 2 К, А. Павлиша нотаря за лютій 5 К); В. І. Масляк Коломия другу складку 301 К 98 с. (Вступ з вечерка 20/12 194 К 40 с., надатки від о. Могильницького 7 К, д-ра В. Кобринського 2 К, Турянь-

ского 2 К, присилки на ціли вечерка: від о. Романовского з Жукотина 5 К, о. Громадкі з Дори 2 К, паньства Ленертів з Устроія 7 К, д-ра Кулика 2 К, о. А. Домбчевского з Вікторова 4 К, о. Слюсарчука з Ключева вел. 3 К, дохід з буфету 21 К 30 с., складка по вечерку: від д-ра Левицкого, директора шпиталя 20 К, п-ни Ст. Кульчицкой 1 К, п-ни Чубатівної 1 К, пані Колциняковой 3 К, н. І. Гошуватюка з Рожня вел. 20 К, Могильницького 2 К, п-ни Юркевични 2 К, о. Левицкого з Вербіжа 2 К, виграна з лябета 40 с., від купця Маркуса Фріша яко % від закупленого товару 1 К 88 с.); о. А. Темницький Львів за лютій 2 К, о. А. Кордовский сотр. екеп. Чорний Потік складку 8 К (від себе 2 К, від громади Чорний Потік 6 К); разом того дня 536 К 06 с.

(Дальше буде).

— На книжочку вкладкову Товариства взаїмн. кредиту «Дністер» ч. 1800 на фонд запомоговий для академічної молодіжи вилинули дня 14. лютого с. р. дальші датки в сумі 271 К 28 с., а дня 15. лютого 97 К 48 с., і дня 16. лютого 89 К; по день 16. лютого включно вилинуло 53.439 К 51 с.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти».)

є одиноким руским Товариством асекураційним.

Фонди «Дністра» з днем 31. грудня 1901.

Фонд резервовий	386 402 кор. 83 сот.	} разом 645.383 кор. 59. сот.
Резерва премій	205 227 " " "	
Резерва спеціальна	6.000 " " "	
Фонд емеритальний	47.753 " 76 "	

«Дністер» обезпечує будинки як також збіже і пашу против шкід огневих. Веїтри ВП. Ординарїяти припоручили «Дністер» Веч. Духовенству і всім вірним.

Оплата премій в «Дністрі» є уміркована, а чистий зиск надвижку з оплат — розділяє

«Дністер» межі своїх членів яко звороти. В р. 1900 і 1901. вносить зворот 8%. Шкоди виплачує «Дністер» дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з делегатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив «Дністер» 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени «Дністра» можуть без перешкоди зятягати позички в Банку краєвим і касах ощадности, бо каси ті приймають поліси «Дністра» при позичках гіпотечних

На жите можна обезпечити через «Дністер» — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д. — краківским Товариством, а з провізії від тих обезпечень відступає «Дністер» часть на рускі добродійні цілі

Агенції передає «Дністер» радо селянам, господарям, особливо де нема «Дністра». Агенти заробили 349 486 кор. провізії.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра»

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На жите обезпечайте ся тільки через «Дністер».

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи «ГЕРМАНА» ул. Сонішна Небувала, сензацийна програма!

від 1. до 16. лютого 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

1) Увертура (Реклямограф). 2) She, чотири елементи, найбільше сензацийне видовище на сцені. 3) The three Hugosset, королі гімнастиків на потріпнім реку. 4) Чотири сестри Mac-Goverus, англійські танці акробатичні. 5) Jean Marconi, в своїм пречуднім актї: В країні музики і світла. 6) The Comedy Four, американські мінестрелі. 7) Jpnowski Trio, ексцентричний акт акробатичний. 8) Alda Ireos, французка субретка. 9) Abs-Avello, містецькі гімнастики. 10) Американський біоскоп, нова серія живих фотографій.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєнє. В неділю і свята два представлєнє. Що пятницї High-Life представлєнє. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Господиня

для заряду дому і господарства, вдова середних літ, пошукує місця на скромних услїях.

Близші інформації в редакції «Руслана».

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд посп. особ.	до Львова		зі Львова		
	приходить о годїні		відходить о годїні		
1-35	6:10	з Кракова, Берлина, Вр. лави, Відня	6:25	до Станиславона, Підвисокого, Потутор	
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Га. ацу), Гусятинна	6:30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний	
	6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. як.	6:43	" " " " дв. Підзамче	
	7:45	з Янова	6:35	до Лавочного (Муникача, Пешту) Борислава	
	7:40	з Тернополь, Бродів на дв. Підзамче	8:30	до Бр. Якова (Відня, Варшави, Берлина)	
	8:00	" " " " на дв. головний	2:55	до Бр. Якова (Відня, Варшави, Берлина)	
	8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сявока	9:07	до Станиславона, Підвисокого (1. зип. до 15. вер.)	
	8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:15	до Янова	
	8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятинна дв. Під.	
	11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора	9:42	" " " " дв. гол.	
	11:55	зі Станиславона (Кересмезе, Потутор)	10:20	до Сокаля, Белвця, Рави рускої і Любачова	
	12:55	з Янова	10:25	до Чернівців	
2-40	1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	
	3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	2:15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і свята	
	4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3:05	до Стрия, (кольного від 1. мая до 30. вер.)	
	5:11	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Під.	3:15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	
	5:35	" " " " на дв. голов.	3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.	
	5:50	з Кракова	3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова	
	5:40	з Чернівців, Іцкан			
	6:00	з Сокаля, Белвця і Любачова			
	НІЧ				
	2-31	7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	6:10	до Станиславона
		8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.	6:20	з Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
		9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6. а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 щоденно
9:20		з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова	
9:50		з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова	7:10	до Тернополь, Бродів дворець головний	
9:40		з Чернівців, Вукарешту,	7:32	" " " " дворець Підзамче	
10:20		з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша	7:25	до Сокаля і Рави рускої	
10:20		з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Під.	7:52	до Брухович (16. мая до 16. вер. в нед. і св.)	
10:02		" " " " на дв. голов.	8:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня	
3:12		з Підволочиск Копичиньць на дв. Підзамче	10:30	до Чернівців і Іцкан	
3:35		" " " " на дворець головний	11:00	до Кракова, Відня, Варшави	
			11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.	
		11:32	" " " " дв. Підза		
		4:15	до Бр. Якова, Відня, Берлина, Самбора		
		4:45	до Станиславона від 16. мая до 15. вер. шод.		

Час середно-європейский, зивить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 26 мин. часу львівського. — В місті продають білєти їзди: Звичайні білєти агенція часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсманна ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і вслкі инші, тарифи, ікстрогові і швидкі, розклад їзди і т. п. бюро інформаційне п. к. веліниць державних (ул. Красній ч. 5. в подвірю, сходи II, двері ч. 52) в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного